

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an . . . . . 5 cor. 40 banl.
Pe o jumătate de an . . . . . 2 cor. 70 banl.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu

Foaie politică.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

(Joia apare numărul de Dumineca.)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: „Foaia Poporului”, Sibiu.

INSERATE

să primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr 12).

Un șir pețit prima dată 14 banl, a doua oară
12 banl, a treia oară 10 banl.

Congresul.

Sibiu, 30 Iulie.

Astăzi a fost deschis congresul bisericii ortodoxe române din Ardeal. S'a adunat, ca de obicei la astfel de prilejuri, lume multă în orașul nostru. Episcopii au sosit încă alaltăieri și cu ei deodată simpaticii demnitari ai consistorului din Caransebeș: arhimandritul Musta și protosincelul Dr. Badescu. Ei au fost cei dintâi, cari împreună cu părintele Ciorogariu dela Arad, ne-au vestit întrunirea națională bisericească, ce ne va ținea în agitație săptămâna întreagă.

De dimineață a fost un timp frumos. In catedrală a cântat un cor organizat de cântărețul nostru Ionel Crișianu dând răspunsuri executate cu cea mai mare precisiune. Episcopul Ioan dela Arad a servit liturgia, asistat de corul arhimandriților nostri și alor câțiva protopopi. Duhul Sfânt a fost chemat să se coboare asupra deputaților, spre a-i inspira în lucrările lor.

După terminarea liturgiei arhimandritul Pușcariu făcu în cercul deputaților congresuali propunerea să se trimită o comisie la P. S. Sa episcopul Aradului, pentru de-al invita să deschidă sesiunea actuală a congresului bisericesc. Deputațiunea fu compusă din deputații Vasile Damian și Alexandru Belle, cari îl și invitară pe președintele congresului la ședință.

Intrarea episcopului Ioan în catedrală fu primită de cătră deputați cu vii aclamațiuni. Deputații se formară în grupuri și discutau potolit chestiuni cu totul neimportante. E foarte greu de-a-i recunoaște, deoarece cei mai mulți sunt acum pentru întâi dată încredințați a reprezenta un cerc la congresul bisericii românești. Bătrâni sunt mai puțini, dar cu atât mai vârtos dominează vrâsta mijlocie în acest congres. De altă parte o anumite atitudine, neobservată de noi până acum la adunările bisericești, care-i caracterizează pe unii deputați

ai diecezelor sufragane, te face să-ți aduci aminte de congregațiile comitatense, cu toată atmosfera lor. Era și timpul, să se mai direagă aspectul congreselor noastre.

Episcopul Papp își ceta discursul de deschidere apoi, ascultat cu o deosebită atențiune. La dreapta sa luă loc episcopul Miron al Caransebeșului, iar la stânga venerabilul arhimandrit Dr. Ilarion Pușcariu. Când se pomeni de omagiala supunere ce o datorăm Majestății Sale, strigăte vii de „să trăiască” se amestecară în fumul de tămâie răspândit sub vasta cupolă a catedralei.

Președintele nuni apoi de notari din cler pe deputații Lazăr Triteanu, Dr. Cornel Cornean și Mihail Păcățianu, iar dintre mireni pe Dr. S. Ispravnic, Dr. Aurel Cioban, Dr. N. Bălan, Dr. P. Roșca, Dr. N. Petroviciu și Dr. Liviu Linția. La apelul nominal ni-se dete ocazia să cunoaștem pe deputații cei noi. Toti își prezentară credenționalele și se constată apoi, că sunt de față 83 deputați din 90, și că astfel congresul își poate incepe lucrările. Actele alegerilor se împărțiră la trei secțiuni spre a le lua și a le înainta congresului în ședința, ce se va ține mâine la orele 9 dimineața.

Vorbirea de deschidere a d-lui episcop Ioan I. Papp.

P. S. Sa după ce a deschis congresul constată, că sesiunea de acum e întârziată.

„Când însă constat acest fapt, nu pot retăcea nici aceea împrejurare, că această neobservare a periodului statutar de trei ani, și astfel abaterea dela terminul nominal de convocare și întrunire a acestui Congres, nu este fără păreche în istoria vieții constituționale a bisericii noastre din acest stat, ci cazuri analoge ne-au mai obvenit și în trecut, despre ce ne încredințăm din protocoalele congreselor

din anii 1886 și 1895, din cari ne încredințăm și despre aceea, că congresele de pe vremuri au justificat toate acelea abateri pe baza motiveilor și împrejurărilor invocate de factorii supremi ai bisericii noastre, de factorii ei chemați și îndatorați a observa și respecta legea în toate detaliurile ei.

Dacă însă și în stări normale, deci și în așa timpuri, când în Stat și în biserică domnea pace și liniște generală, dacă și în atari perioade, când alegerile membrilor erau efectuate pe toată linia, au obvenit piedeci, cari să poată justifica repețitele abateri dela terminul de întrunire a Congreselor noastre ordinare, este mai presus de orice îndoială, că războiul erupt înainte cu doi ani, acest războiu mondial, aprinzând prin flăcările sale întreagă lumea, a și creat atari stări excepționale, cari justifică orice abateri dela mersul normal al lucrurilor.

De aceea, considerând înainte de toate, că acest războiu a chemat pe câmpul de luptă pe toți bărbații dela etatea de 18 până la 50 de ani, iar pe cei mai bătrâni, capabili de lucru, i-a supus unei autorități speciale pentru diferite trebuințe de războiu;

considerând apoi, că sub durata războiului, majorității cetățenilor de loc nu-i este dată posibilitatea de a-și exercia drepturile constituționale, iar minoritatea, deși își poate exercia acest drept, dar numai fără asigurarea libertății;

considerând în fine și faptul, că biserica noastră trăiește în stat, și credincioșii ei și din privința exercierii dreptului constituțional bisericesc stau sub aceleași restricțiuni, sub cari stau și din privința exercierii dreptului cetățenesc, — era de tot natural, ca și Consistorul nostru mitropolitan să se acomodeze împrejurărilor, sub forța cărora apoi prin concluzul său dela 21 August (3 Septembrie) 1915, Nr. 274, a și decretat amânarea dispunerii alegerilor pentru noul period congresual, până după încetarea stărilor excepționale dominante.

Și dacă în cursul timpului acest organ suprem administrativ al întregii noastre provincii mitropolitane totuși a făcut pregătirile pentru întrunirea congresului convocat pe ziua de astăzi; dacă adecă acest organ s'a aflat necesitat a se abate dela concluzul de mai sus chiar și sub durata stărilor excepționale prin cari trecem și noi, — această abatere o justifică pe deplin însuși evenimentul pe cât de trist și dureros, pe atât și de cunoscut: trecerea din această viață pământeană a Excelenței Sale, Inaltpreasfințitului Domn *Ioan Meșianu*, capul încoronat al bisericii noastre ortodoxe române din Ungaria și Transilvania.

După aceste îndeamnă pe deputați să-și păzească cele mai scumpe mărgăritare ale vieții noastre: limba și credința strămoșească cu datinile noastre creștinești și încheie în chipul următor:

Pe lângă cele de mai sus, să ni-zuim a da probe învederate și despre aceea, că consultările noastre sunt inspirate de duhul evangheliei, cât și de respectul nostru față de legi și de Inaltul Guvern al patriei noastre, dar mai presus de toate să fie espresiunea fidelă a devotamentului, a credinței neclătite și a supunerii noastre omagiale către Maj. Sa, preagrațiosul nostru împărat și rege apostolic Francisc Iosif I., sub a cărui domnire glorioasă, biserica noastră și-a redobândit autonomia și sub a cărui părintească ocrotire această biserică își poate urma calea sa firească spre desvoltare și întărire chiar și între împrejurări ca și cele de acum.

Din România.

Desmințirea zvonurilor alarmante.

Față de zvonurile alarmante, publicate de ziarele antantiste despre semnarea unui tratat de alianță a României cu Puterile Quaduplei, despre apropiata mobilizare și intrarea României în războiu ș. a. oficioasa »Independența Română« publică următoarea desmințire:

»Față de potopul de știri false mărite cu comentarii nesfârșite cari se revarsă acum asupra presei noastre, trebuie să renunțăm de a da desmințiri în detaliu.

»Imaginațiunea unor auumiți informatori«, pare că suferă în clipa aceasta de o eriză deosebit de acută de halucinațiune. Ar trebui creiat un serviciu special, care să fie ocupat numai ca să puie la punct faptele rău interpretate, exagerate sau denaturate și să dezmințe știrile false și nenumăratele lor ecouri. Și chiar așa nu s'ar reuși decât într'un mod imperfect.

»Cel mai bun lucru este dar să prevenim publicul odată pentru totdeauna, ca să se păzească de toate zvonurile cari tind să se crează alte lucruri decât acelea cari durează de doi ani. Adică, că să lucrează cu o egală ardoare la întregirea și mărirea-tuturor forțelor cari trebuie să asigure țării independența, demnitatea și apărarea intereselor sale permanente

»Avem dreptate să credem, că toate insinuațiunile sau invențiunile într'un sens ca și într'altul sunt de domeniu tendențios sau fantezist.

»Noi știm bine, că ceea ce spunem aici n'o să împiedece nici zvonurile false să circule, nici pe naivi să ia drept adevăr ceea ce nu este decât invențiune. Inșă cel puțin sunt la noi destui oameni cu bun simț ca să deosibească adevărul de fals, mincinos sau tendențios. Și noi contăm tocmai pe patriotismul și înțelepciunea acestor persoane serioase, pentru a pune lucrurile în adevărata lor lumină«.

Desmințire.

»Seara« scrie cu data de Joi 27 Iulie. M. S. Regele sosind în Capitală, a primit eri la orele 11 dimineața pe d. Brătianu, într'o audiență care a durat până la ora 1 d. a.

În tot acest timp amicii întrării în acțiune au răspândit în oraș știrea că mobilizarea ar fi fost semnată.

Știrea ne-a fost desmințită categoric de d. minisiru al domeniilor. De altfel nici un om serios nu lua eri în seamă versiunile cari se colportau și cari erau în legătură cu banchetul pentru d. Blondel fostul ministru plenipotențiar al Franței.

— Nu a fost ținut eri nici un consiliu de miniștri.

— Știrea cu privire la o remaniere ministerială ne-a fost desmințită de un membru al guvernului.

Tratativele lui Sonnino cu Rușii și Românii.

Ziarului »Liberte« i se telegrafiază din Roma, că Sonnino sprijinește cu mare interes tratativele între ambasadorul Giers și prințul Ghica, dar guvernul român încă nu se poate decide. Sonnino leagă mari speranțe de sosirea la București a ambasadorului francez Saint Aulaire, care e încredințat cu o importantă misiune.

Remaniere ministerială ?

»Dreptatea anunță:

În unele cercuri guvernamentale se vorbește din nou de o remaniere ministerială. De data aceasta, cei sortiți să iasă din guvern ar fi d-nii Morțun, Porumbaru și Victor Antonescu. D. Al. Constantinescu ar fi destinat să rămână la departamentul internelor, iar d-nii M. Pherechide și Vintilă Brătianu ar urma să între la departamentul externelor și domeniilor.

După informațiile noastre însă, o remaniere nu este actualmente cătuș de puțin probabilă și d. Brătianu nu va lua o hotărâre în această privință decât numai în cazul în care situația se va agrava într'adevăr, încât să fie nevoie de o premenire de forțe.

Ce crede o mare gazetă nemțească.

»Kölnische Zeitung« scrie următoarele despre evenimentele diplomatice din București:

— Ofensiva rusească s'a oprit. Înaintarea rușilor în Bucovina a fost în mare măsură opera diplomaților.

Scopul acestei înaintări a fost în primul rând politic, apoi numai militar. Războiul ține deja de 2 ani, și de doi ani se luptă diplomații dușmanilor noștri pentru sufletul României, care a rămas până azi secret cu »șapte peceti« pentru ei. Deslegarea acestui secret este foarte importantă pentru ententă. România este singurul stat balcanic, pe care până azi, l-a lăsat războiul neatins. România este singurul pond, care ar mișca balansa cumpenei războiului în Balcani, și din cauza aceasta e foarte prețioasă

să fără îndoială n'ar fi lucru neînsemnat pentru ententă, dacă prin intrarea României în război s'ar pârjoli puțin și Balcanul. În săptămânile, ce au premers ofensivei lui Brusilov, a fost foarte intensivă lupta ententei pentru câștigarea României și întrucât se poate da încredere presei dușmanilor noștri, această luptă nu s'a terminat nici atunci, când s'a oprit tăvălucul rusesc. Ba după cât se pare Rusia și Anglia acum s'ar fi hotărât în sfârșit, să facă demersul decisiv față de statul român.

Politica României în cursul celor doi ani de războiu a ținut în vedere exclusiv numai interesele românești. Neutralitatea României a fost până azi așa cum a voit o Brătianu, căci România face politică reală și nu e aplicată nicidecum să joace cum îi zice ententa, cum a făcut-o aceasta Portugalia. România a încasat prin neutralitatea sa până azi milioane, dacă întra în războiu avea miliarde la pasive. Politica României, care poate fi numită politică egoistă, ca a oricărui stat ce face politică reală, este politica așteptării. Nu i-ar plăcea să șadă prea departe de masa aceea, unde se va încheia pacea: aceasta este politica statului dunărean. Că oare România acum vede sosit momentul decisiv, nu se poate încă ști.

Ofensiva începută pe toate fronturile de dușmanii noștri este ultima lor sfortare în interesul învingerii. Sperăm și credem tare, că nu le va reuși. Lucrul acum iată cum stă: dușmanii noștri se tem, că România — conform politicii sale schițate mai sus — se va alătura la puterile centrale, căci vede că a lor va fi învingerea. Ententa voeste să prevină acestei posibilități, deaceea amenință cu pumnul pe România. Dupăcum se vede la acestea se referă toate știrile sosite în timpul din urmă despre decisiunea României.

Foaia rusească »Birsevija Vjedomosti« foaie foarte calmă, scrie niște șire foarte curioase în numărul său din 28 Iunie. Aceste șire par a ne întări presupunerile noastre: »Armata rusească — a zis foaia — e înaintea pasurilor Ardealului; aceasta împrejurare are însemnătate simbolică pentru neamul românesc«. Aceste cuvinte sună ca o chemare prietenească, însă urmează după ele o amenințare energică: »Cheia porții, care închide idealul neamului românesc este acum în mâna noastră. Am pus mâna pe ea numai cu mari jertfe. E timpul ca să se știe la București în sfârșit, cumcă cheia aceasta nu se poate preda aeluia, care nu numai că nu a luptat cu noi umăr la umăr, împărțind năcazurile cu noi, ci dimpotrivă ne-a pus curse în drumul nostru«. Cursele acestea sunt: exportul de bucate al României pe seama puterilor centrale. Cuvintele acestea sunt spuse pe înțelesul tuturor!

Se va vedea că oare conducătorii politici rezponzabili din București, mai pot continua politica aceasta, care se pare a fi folositoare țării, sau că în urma amenințărilor și promisiunilor ententei își vor schimba convingerile. Dacă bărbații de stat români sunt politicieni iscușiți și prevăzători, atunci după oprirea ofensivei rusești și după sfortările fără rezultat ce le fac anglo-francezii pe frontul dela vest, trebuie să recunoască, că pun umărul la roată și împing înapoi de se vor alătura la ententă. Pilda Italiei poate fi un »memento« pentru România.

»Berliner Lokalanzeiger« încă se ocupă cu sfortările ce le fac trimișii ententei la București, ca să-l silească pe Brătianu la un pas decisiv și între altele spune următo-

toarele: Că oare opintirile acestea duc vor la vr'un rezultat, azi nu o putem spune încă. Atâta e sigur, că sunt în România bărbați și cercuri dătătoare de ton, cari nu se lasă orbiți — după experiențele făcute până azi în cursul războiului — de situații militare cu caracter absolut nehotărîtor, ci care formează numai niște stadii de trecere. În cercurile acestea se mai știe foarte bine și aceea că nu numai frontul austro-ungaro-rus este decisiv pentru sfârșitul acestui războiu. Că această concepție bazată pe realitate va mai rămâna și mai departe dătătoare de ton la bărbații de stat ai României, este problema viitorului. Evenimentele de pe câmpul de luptă, ce vor urma în timpul cel mai scurt, vor clarifica și întrebarea aceasta.

Convenția de neutralitate a Rusiei cu România.

București, — Atât cercurile politice cât și întreaga presă română se ocupă despre demisia ministrului de externe Sasonow. Mare senzație au provocat unele destăinuirii ce le-a făcut fiul d-lui Nicolae Filipescu, d-lui Grigorie Filipescu într'un articol prim din ziarul „Epoca” în care a spus următoarele:

Nu avem încă lămuriri asupra cauzelor demisiei ministrului de externe rus și înlocuirea sa cu d. Sturmer.

În ce privește însă politica noastră, pur românească, în relație cu conflictul european, această demisiune își are importanța sa, de oarece unul din factorii cei mai de seamă cari au condus așa zisele tratative cu noi, a fost tocmai ministrul demisionat.

Ne putem deci întreba astăzi dacă politica urmată de Rusia, de doi ani de zile, față cu România, va rămâne aceeași sau dacă metoda se va schimba cu noul ministru de externe, căci dacă analizăm trecutul, și ne facem o datorie să recunoaștem că d. Sasonow s'a arătat un sincer prieten al României, nu putem totuși, să nu ne punem întrebarea, dacă din punctul de vedere atât rusesc, cât și românesc, metoda aleasă, sau poate mai bine zis acceptată, a fost din cele mai fericite.

Inspirat de sigur de cercurile oficiale rusești din România, Sasonow a iscălit cu noi, falmoasa convenție de neutralitate din Septembrie 1914, (fără asentimentul Angliei și al Franței).

Desigur că o astfel de convenție avea un scop bine definit, acela de a împiedeca România de a se alipi de Puterile Centrale. Nu este însă mai puțin adevărat, că nici odată momentul n'a fost mai rău ales pentru astfel de negocieri, decât acela când țara își manifesta mai puternic intenția, de a eși din neutralitate.

Singurul rezultat practic pentru Rusia a fost că s'a îngăduit d lui Brătianu, în virtutea acestor documente vagi, să evite războiul în toamna anului 1914.

Toate actele politice săvârșite de 2 ani de zile, sunt consecințele fatale ale acestei convenții nenorocite, și toate tratativele de atunci încolo, sunt izvorite din ideea, de a se demonstra că eroarea din Septembrie 1914 tot a servit la ceva. F. P. R.

Munițiune rusească pe seama României.

Correspondentul din București, Dr. Leo Lederer, al foii germane: „Berliner Tageblatt” scrie în loc de frunte sub titlul „România înaintea deciziunii” un articol mai lung, în care spune, între altele, următoarele: „Este constat, și nu mai încapă nici o în-
doială, că primul tren de muniție rusească

a sosit în țară, și așteaptă în Iași să fie transportat mai departe. Trenul a adus muniție, care ar fi zăcut deja din Octombrie al anului trecut în Arhanghelsk și a fost însoțit de căpitanul francez Vegneau și de majorul rus Korikow. A făcut calea dintre Petrograd și Ungheni în 7 zile, cum se spune, cu cinci zile în mai puțin timp decât trenurile personale ce comunică pe această linie. Știrile, cari soseser spun că sunt pe drum și alte transporturi de muniție. Dacă voim să ne dăm seama de însemnătatea politică a sosirii primului tren de munițiuni, trebuie să știm, că aici e vorba de o astfel de muniție, al cărei transport l-a negat Rusia de atâta vreme. Aici deci avem de a face cu un „simptom” de apropiere al României către ententă. Dar chiar dacă nu dăm prea mare importanță acestui „simptom”, căci doar dătător de măsură, ea și până acum, rămâne situația pe teatrul de războiu, este incontestabil că tratativele ce le-a avut Brătianu în timpul din urmă cu trimeșii ententei — la cari consfătuiri rolul principal l-a jucat Poklevsky Koziel, ambasadorul rus, pe când ministrii Angliei, Franței și Italiei au format numai corul, care aproabă — au dus la un rezultat oărecare. Brătianu a pretins ca să arete ententa că e în stare să dea munițiuni României și cumcă într'adevăr dispune ententa de o cale deschisă și sigură pentru transportarea acestei munițiuni. Ententa a și dovedit acum aceasta. E mai mult ca probabil deci că — presupunând desfășurarea evenimentelor militare în mod corespunzător — acestei prime înțelegeri îi vor urma și alte consfătuiri. Însemnătatea transportului de munițiuni, care constă din 26 de vagoane, nu o exagează însă nici chiar prietini ententei.

O notă a Ententei către România.

Correspondentul din București al lui „Ruskoje Slovo” telegrafiază, că după știrile răspândite acolo, care însă trebuie primite cu toată rezerva, puterile ententei au dat o notă prim ministrului Brătianu. În care pretind clarificarea imediată a raporturilor dintre România și Ententă. Nota relevăază între altele, că intrarea României în războiu după 2 August este absolut de prisos, ba încă pentru interesele ententei este stricăcioasă. România să spună imediat că ce pretențiuni separate mai are la cazul când s'ar alătura la ententă. Persoane politice rusești, pe cari le-a primit Brătianu în audiență spun, cumcă prim ministrul român nu crede de necesară încetarea neutralității române.

Injosirea presei române.

„Viitorul” scrie:

Niciodată, mai mult decât acuma, nu s'a pus mai intens problema luptei pentru existență; acuma, mai accentuat decât totdeauna, lupta pentru partea de soare la care râvnesc neamurile pământului, a luat caracterul violent al forței.

Dintre toți factorii, cari contribuie la întărirea unui stat și cari fac valabile revendicările lui de viitor, nici unul nu e mai puternic decât ordinea internă, liniștea și armonia socială, solidaritatea ce leagă pe toți fil aceleiași națiuni. Fără această lature morală a forței de rezistență națională, un stat e periclitat. Tot ceea ce contribuie a sădi discordia internă, tot ceea ce face să se învrăbească raporturile dintre cetățeni, sau încrederea cetățenilor în autoritatea statului, sunt tot atâtea cauze de molesire a unei țări. atâtea puncte slabe în lupta pentru existență.

În vremuri ca acestea rolul presei apare în toată strălucirea lui.

Presă e aceia, care studiază problemele, răscolește pasiunile nobile, dă îndrumări, ține pururea viu patriotismul inspirându-se de cele mai înalte porunci ale conștiinței naționale.

Nu avem decât să privim la ceea ce făptuește presa în celelalte țări. Ea e gardiana neobosită a intereselor naționale.

Dacă în țările din apus presa, cu foarte rari excepții, a fost la înălțimea menirii sale, la noi cea mai mare parte a presei s'a abătut dela datoria ei.

Unele organe de publicitate, menite a pregăti sufletele, și-a oțelit voințele, nu s'au sfiit a face o campanie politică pătimase pe cât de neîntemeiată.

Alături de această exploatare a intereselor de partid în contra celor publice și generale, stă însă la noi și atitudinea, nu totdeauna la adăpost de orice critică, a unora dintre gazetari, cari au traficant cu cel mai frumos apostolat social.

Această scădere personală a unora, este din nenorocire de natură să înjosească presa ca instituție, și acest lucru nu trebuie să se întâmple. Azi presa e o mare forță. O recunosc aceasta și ceice ce o iubesc și aceia ce n'o iubesc, necunoscând-o bine.

DEPEȘI

Ce-i prin Bucovina.

„Ziua” află cu data de 25 Iulie din Suceava dela corespondentul său următoarele:

Știrile alarmante ale diferitelor ziare din Capitală despre situația din Bucovina arătând-o într'un fel, sunt contrare de cum se prezintă actualmente sub dominațiunea rusească timp de 4 săptămâni dela ocuparea ei de către Ruși.

Pentru a putea de-ai arăta exact situația de acolo, am plecat în diferite sate ale Bucovinei din jurul orașului Suceava. Înarmat cu „Gropotzche”, un fel de legitimație emisă de către noul guvernator rus Golinsche din localitate și vizitat de către comandamentul militar din Ițcani.

După constatările mele și a tuturor persoanelor cari au vizitat aceste localități principale, se poate vedea cum lanurile satelor sunt una cu pământul din cauza ploilor și a Rușilor cari la trecerea unei părți din armata lor au călcat totul în cale.

Persecuțiile, jafurile și violurile sunt și se înregistrează zilnic, mai ales contra țărânilor care se refugiază zilnic în România prin Burdujeni.

De câteva zile se observă mari mișcări de trupe ruse cari soseser din Rusia prin Cernăuți, trecând spre Hadichfalva-Rădăuți în spre munții Bucovinei.

Se crede că Rușii au intențiunea să înceapă o nouă și mare acțiune contra puternicelor și cunoscutele pozițiuni austriace din munții Bucovinei.

În curând, dar, vom asista la noi lupte înverșunate pe acest front. Rușii vor să-și încerce din nou norocul cu forțe mai mari crezând, că în urma unor sforțări mai intense și cu mai multe jertfe, vor putea străbate frontul austriac, pătrunzând în Transilvania. Ce va zice „tunelul miraculos” din Iacobeni care costă pe Ruși peste 50,000 oameni încă din campania anului 1914?

Luptele continuă actualmente în munții Carpați ai Bucovinei, dar fără ca Rușii să poată câștiga măcar o palmă de teren, de

cât pierzând la fiecare atac zadarnic sute de vieți omenești.

În fine, luptele de față pe acest front nu pot schimba de loc situația precară în care se află armata lui Brussilow.

Generalul Haig despre Germani.

Berlin. — Ziarul »Manchester Guardian« scrie:

Garnizoana germană din Ovillers, compusă din 2 ofițeri și 120 de grenadieri, ni s'a predat. Generalul Haig a exprimat acestor soldați admirațiunea sa, și cu drept cuvânt, fiindcă rezistența lor arată că n'am găsit încă un mijloc pentru mitralierele germane. Aceste ne opresc înaintarea, cauzându-ne pierderi cu mult mai mari, decât acelea ale apărătorilor.

Autorul articolului compară luptele dela Ovillers cu luptele de stradă. Soldații au trebuit, spune el, îmbrăcați ca la asaltul de la Dublin, într'o armătură completă cu cuirase și cu scuturi. Autorul spune de asemenea, că nu trebuie să se aștepte lucruri mari.

Frontul englez este deocamdată prea strâmt și se pretează greu la o străpungere victorioasă. Oricât ar fi de sleiți Germanii pe un front de câteva mile, ca cel actual, nu se putea totuși vorbi de străpungere, care nu poate reuși decât pe un front de cel puțin 20 de mile.

Luptele cu Rușii.

Budapesta, 28 Iulie.

Pe câmpul de luptă rusească s'au zădărnicit mai multe atacuri rusești pe cursul superior al Ceremușului.

Pe teritoriul situat la nord de Brody a continuat dușmanul ieri ziua întreagă asalturile fiind respins până târziu seara de trupele noastre luptătoare, ne putând câștiga teren nici de o palmă de loc. Numai după asaltul pronunțat seara cu masse noi au reușit Rușii a pătrunde în pozițiile noastre la ost dela șoseaua Lesniow—Brody. Trupele noastre continuă lupta. La marginea sudică dela Brody, în Volhinia la Pustomyti, au alungat detașamentele austro-ungare pe dușman din o pozitie avansată.

La nord-est de Swiniuchy am pronunțat un contra-atac față de năvala rusească.

Încă la mijlocul lui Iulie, după pauză de 4 săptămâni și a început dușmanul de nou ofensiva în Wolhynia. Intregul rezultat până în ziua de azi se poate rezuma, că pe partea noastră ne-a dat înapoi pe un front de 80 km. nu mai afund de 15 km.

Acest rezultat neînsemnat l-a plătit dușmanul cu serii întregi de atacuri neîntrerupte și cu jertfe îngrozitoare.

Schimbări în guvernul Român'ei.

Ziarul Nagyszebeni Ujság scrie:

În sânul guvernului se vor produce în curând schimbări. Ministrul Duca va fi numit secretar de stat în ministerul de externe. Încât privește situația externă, anume gazete românești sunt de părerea, că tratativele diplomatice s'au încheiat și că acum așteaptă momentul oportun pentru-ca să intre în război și România.

Svonuri despre o convenție.

București. — Ziarul »Dreptatea« afirmă, că prim ministru Brătianu ar fi prezentat regelui convenția României cu Ententa spre semnare. Putem afirma cu siguranța faptului îndeplinit. — scrie »Dreptatea« — că regele a refuzat să semneze convenția prezentată de d-l Brătianu. Refuzul regelui înseamnă demisia sigură a guvernului. Dacă această demisie nu s'a produs încă, e că d-nul

Brătianu mai speră să convingă pe regele, ca să semneze. În vederea oricărei eventualități domnul Brătianu a avut eri întrevederi cu miniștrii și s'a consfățuit cu frunțașii partidului guvernamental. Cu opoziția domnul Brătianu încă nu a stat de vorbă.

F. P. R.

Ofensiva întetă a Rușilor.

Budapesta 30 Iulie. Dușmanul a reluat eri ofensiva pe un front întins. Spre sud de Nistru atacul rusec a fost oprit înaintea liniei noastre a doua, care se află spre ost de Tlumacz. Spre nordost și sudost de Monosterznjsha și a mânăat dușmanul fără încetare, zi și noapte, coloanele de atac împotriva noastră, dar fură respinse pretutindeni. Tot așa au dat greș toate încercările Rușilor de-a pătrunde la Ziviniacze. Spre vest de Luck trupele aliate au câștigat teren considerabil. Între Turia și calea ferată ce duce dela Rowno la Kowel au fost luați îndărăt cei ce se apărau acolo și retrași dincoace de Stochod. Un atac în masse al Rușilor spre nordost de Sokul a fost zădărnicit cu mari pierderi pentru dușman.

Lupta pe frontul generalului Linsingen.

Berlin, 31 Iulie — Atacurile rusești au crescut în întindere și forță. Ele s'au extins, cu excepția unor linii, peste frontul dela Stubichva de lângă Stochod, încă spre ost de Kowel. până spre vest de Bereztecko. Ele au fost nimicite în partea cea mai mare, în focul nostru de oprire, cu pierderi uriașe pentru dușman. Numai în unele părți ale frontului s'a ajuns la luptă piept la piept. Dușmanul, care a pătruns a fost scos printr'un contra-atac ori a fost oprit de-a înainta. Peste noapte a fost executată, în liniște, retragerea trupelor de pe linia ce era ieșită spre ost la miez-noapte de linia ferată Kowel-Rowno pe un teritor mai scurt.

Trupele noastre s'au retras din Brody.

Viena 31 Iulie. După știri, ce au sosit aici trupele noastre părăsind orașul Brody sau retras în deplină ordine.

Ofensiva anglo-franceză.

Berlin 31 Iulie. Focul dușman a crescut cu o mare vehemență între părțile Ancre și Somme. Atacuri parțiale făcute de Englezi la Pozieres și Longueval au rămas fără izbândă. Spre sud de Somme și spre ost de Meusa un viu foc de artilerie.

Informațiuni

Sibiu, 31 Iulie n.

Nicolae Teclu,

unul dintre cei mai remarcabili reprezentanți ai științei la Români, a încetat din viață, zilele trecute. Era un bătrân venerabil, care a atins vârsta de 77 ani, petrecând cea mai mare parte a vieții sale între streini. *Chimistul Teclu* era deci bine cunoscut și în cercurile științifice din străinătate, unde a lucrat alături de savanți cu nume european. Cu toate acestea ținea mult să ridice și nivelul științei românești, al cărei podoabă aleasă a fost.

E de prisos să înșirăm, de astădată, operele învățăului profesor de chimie din Viena. O vom face cu alt prilej. În fața mormântului său proaspăt însă ne închinăm cu venerațiune. E unul din cei din urmă mari învățați, de origine din Ardeal, cari au intrat și au muncit o viață întreagă în templul sacru al științelor exacte.

Dor de casă. Tinerul Alexandru Vlad, fost elev al școlii reale din Brașov, a fugit înainte cu doi ani în România, ca să scape de armată și poate și cu alte gânduri. De atunci ai sei de acasă n'au știut nimic despre el, înainte cu câteva zile Alex-Vlad, în etate acum de 21 de ani, s'a prezentat la poliția de graniță din Predeal, într'o stare vrednică de plâns, și a cerut permisiune să treacă granița, ca să moară acasă. Cererea sa a fost înaintată imediat ministrului de interne, dar înainte de a sosi răspunsul, chiar în ziua următoare, bietul Vlad a murit la granițele patriei sale părăsite, în Predeal în urma boalei de piept ce și'o contractase în România. Nu i-a fost dat să moară acasă cum ar fi dorit.

† **George Savciu**, protonotar al opidului Lipova, membru pe viață al societății pentru fond de teatru român, a încetat din viață Sâmbătă în 29 Iulie n. în etate de 65 ani și a fost înmormântat Muni, în 24 Iulie n. în cimiterul gr.-oriental din Lipova Odobnească în paceri.

Invenție nouă. Un medic operator din Germania se ocupă serios cu gândul de a stoarce, prin operație, din porc grăsimea, fără a ucide porcul. Pe calea aceasta se va putea câștiga unsoare destulă, pentru-ca porcul odată operat, peste trei luni de nouă îngrijire poate să fie de nou operat. Multe invenții au făcut Nemții. Cine știe, poate că va succede și aceasta.

Cel mai bun ofițer. Un ofițer englez, cu multă experiență în treburi militare, fiind întrebat: Căi dintre civili devin cei mai buni ofițeri, a răspuns: Ofițerii cei mai harnici sânt actorii; oamenii aceștia ai teatruului știu să comande, au multă siguranță și își păstrează autoritatea în fața soldaților. Dintr'un actor inteligent, a continuat englezul, am să fac totdeauna un excelent ofițer; cei mai buni subofițeri se aleg învățătorii; din contră, negustorii nu formează un bun material, căci deși sânt deștepti la minte, dar nu sunt destul de atenți. — Alt ofițer, din statul major englez are următoarea părere: Ofițeri de primul rang devin aceia, cari în chemarea lor civilă si-au desvoltat darul de-a observa. Cunosce doi ofițeri, cari în tranșee s'au distins totdeauna prin o admirabilă însușire de observare, — amândoi erau ziaristi din Londra. Advocații și inginerii asemenea pot să se facă eminenti ofițeri.

Limba rusească în Anglia. Cu toate că englezul nare darul limbilor și abea cu mari greutate învăță francezește sau nemțește, cum a luat hotărârea eroică de a învăța limba rusească. În toate școlile secundare și superioare din Anglia s'au introdus cursuri de limbă rusească, predate de profesori ruși. La vechile universități din Oxford și Cambridge se învăță astăzi rusește și se țin prelegeri despre raporturile politice interne ale Rusiei.

Redactor responsabil: **Dr. Ioan Broșu.**
Pentru editură responsabil: **Ioan Hereș.**
Tipar: **Tipografia Poporului.**